

РЕШЕНИЕ

№ 12061

гр. София, 26.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в публично заседание на 11.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **12368** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Образувано е по жалба на О. И. Ч. срещу Отговор с изх. № АУ-2-310 от 20.11.2025 г. на Главен секретар на Министерството на труда и социалната политика/МТСП/, оправомощен чрез вътрешните правила за условията и реда за предоставяне на достъп до обществена информация на МТСП, утвърдени със Заповед № РД-01-116/24.04.2023 г., изменени със Заповед № РД-01-5/12.01.2024 г. на министъра на труда и социалната политика, с което се отказва предоставяне достъп до обществена информация по заявления с вх. № АУ-2-296/10.11.2025 г. и АУ-2-297/10.11.2025 г.

С жалбата се иска отмяната на отказа като незаконосъобразен. Изложени са съображения за незаконосъобразност, поради немотивираност, липса на доказателства за наличие на ограничителни основания по чл. 37 ЗДОИ, липса на извършена оценка за надделяващ обществен интерес. Твърди се, че исканата информация безспорно е обществена по смисъла на ЗДОИ. В тази посока се навежда, че Народното събрание и Министерството на външните работи, които също са съсобственици в същата етажна собственост, вече са предоставили отговори по отношение на идентична по същество информация, която жалбоподателят е поискал да му предоставят. Застъпва се позицията, че АО неправилно е изтъквал обхвата на материалния закон, като се твърди, че подаденото заявление не изисква създаването на нова информация, а предоставянето на налична такава. Жалбоподателят моли да се отмени решението и задължи ответника да предостави исканата информация. Претендира разноски.

В представени в съдебно заседание на 11.03.2026 г. писмени бележки жалбоподателят

затвърждава доводите, представени в жалбата и представя писмени доказателства, които моли да бъдат приети от съда.

С представен по делото на 17.03.2026 г. писмен отговор на писмените бележки на ответната страна, О. Ч. поддържа изложеното в жалбата и писмените си бележки, като излага подробни аргументи относно незаконосъобразността на оспорения акт. Твърди, че органът неправилно е квалифицирал спора като частноправен, а заявлението за достъп до обществена информация - като средство за получаване на информация относно частноправни отношения между граждани.

Ответникът - Главен секретар на Министерството на труда и социалната политика/МТСП/, чрез процесуалния си представител ст. юр.к. Китка С.- Ц., оспорва жалбата като неоснователна в съдебно заседание на 11.03.2026 г. На същото заседание представя писмени бележки, в които представя аргументи в подкрепа на издадения отказ. Поддържа, че търсената с т.А от процесното заявление информация всъщност е искане за разяснения относно правни норми. Твърди, че исканата информация не е обществена, а по съществото си е правна консултация, която не би дала възможност на гражданите да сформират мнение по отношение на дейността на МТСП. Що се отнася до исканата с т. Б от заявлението информация, ответникът поддържа, че искането е с цел да предизвика определени действия от страна на администрацията, а не обективира желание за получаване на обществена информация.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като прецени събраните по делото относими доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по заявления с вх. № АУ-2-296/10.11.2025 г. и АУ-2-297/10.11.2025 г., с еднакво съдържание, подадени респективно чрез ССЕВ и чрез Платформата за достъп до обществена информация на Министерския съвет, О. И. Ч. е поискал да му се предостави информация по две формулирани от него точки, а именно:

1. Предвид факта, че МТСП е съсобственик в Етажна собственост на [улица], С., и предвид задължението по чл. 20 от ЗУЕС, с каква разпоредба на закон, правилник, наредба или инструкция се възпрепятства участието на ДАНС /вкл. хипотезата на чл. 24 ал.10 от ЗУЕС/ в проверките на касата на ЕС най-малко веднъж годишно?

2. Предвид факта, че се навършва една година от последната проверка на касата на ЕС, разполага ли МТСП с административен капацитет да участва в предстоящата проверка на касата на ЕС на [улица] С. ?

Тъй като постъпилите заявления по ЗДОИ са с еднакво съдържание и са подадени от един и същи заявител, същите са разгледани заедно, в хода на една административна процедура.

По повод подадените заявления, главният секретар на МТСП, оправомощен чрез вътрешните правила за условията и реда за предоставяне на достъп до обществена информация на МТСП, утвърдени със Заповед № РД-01-116/24.04.2023 г., изменени със Заповед № РД-01-5/12.01.2024 г. на министъра на труда и социалната политика е издал процесния Отговор с изх. № АУ-2-310 от 20.11.2025 г. , с който се отказва предоставяне достъп до обществена информация по заявления с вх. № АУ-2-296/10.11.2025 г. и АУ-2-297/10.11.2025 г. Ответникът, за да откаже предоставяне информация е обосновал е съображения, че търсената информация не е обществена. В акта е посочено, че изготвянето на мнения, препоръки и становища по поставени въпроси е извън приложното поле на ЗДОИ.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срок, от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл.159 АПК, съдът е длъжен да провери допустимостта на подадената жалба.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ в предписаната от закона форма и в съответствие с материалния закон.

Обществените отношения, свързани с достъпа до обществена информация, са уредени в ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган, натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. В процесния случай оспореното решение е издадено от компетентен орган. Съгласно чл. 13, ал. 2 от вътрешните правила за условията и реда за предоставяне на достъп до обществена информация на МТСП, утвърдени със Заповед № РД-01-116/24.04.2023 г., изменени със Заповед № РД-01-5/12.01.2024 г. на министъра на труда и социалната политика, решенията за предоставяне, за удължаване на срока или за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се вземат от главния секретар на министерството. При издаване на решението са спазени изискванията за форма по см. на чл. 59, ал. 2 във вр. ал. 3 АПК и специалната разпоредба на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ, като са посочени и мотивите, обосноваващи основанията за органа да откаже да предостави исканата информация. Решението за отказ за достъп е мотивирано, като заявителят е уведомен надлежно за неговото издаване.

Актът е постановен в срока по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ, съгласно която разпоредба заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

Предвид изложеното съдът намира, че оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалните правила за това, като органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на решението на процесуално основание. За съществено се счита това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод. Т. не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието му с материалния закон по чл. 146, т.4 АПК.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ определя като обществена по смисъла на закона всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е обусловена от принадлежността на исканите данни към категорията "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

С оглед очертания предметен обхват на оспорването, спорът по делото е свързан с отговора на въпроса „дали търсената със заявлението информация представлява "обществена информация" по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

Според съда, търсената с т.1 от заявлението информация, а именно: „Предвид факта, че МТСП е съсобственик в Етажна собственост на [улица], С., и предвид задължението по чл. 20 от ЗУЕС, с каква разпоредба на закон, правилник, наредба или инструкция се възпрепятства участието на МТСП /вкл. хипотезата на чл. 24 ал.10 от ЗУЕС/ в проверките на касата на ЕС най-малко веднъж годишно?“ представлява искане за разяснения относно правни норми. Поисканите разяснения не съставляват искане за предоставяне на обществена информация, тъй като МТСП не е задължено да дава правни консултации. Правоотношенията по тези въпроси са част от уредбата в редица специални нормативни актове, които са обнародвани по предвидения законов ред. В производството по ЗДОИ задълженият субект не е длъжен да дава правни консултации на

заявителя, нито да преценява доказателствената тежест на едно или друго твърдение, нито пък разполага с възможност да изразява собственото си субективно мнение по въпроса. Даването на писмена консултация по правни въпроси обаче, е предмет на упражняване на адвокатската професия по смисъла на чл. 24, ал. 1 от Закона за адвокатурата. Такава дейност не се предвижда и в други материални закони, обвързващи административните органи със задължението да предоставят задължителни тълкувания на разпоредби от нормативни актове, нито в конкретният случай искането попада в приложното поле на § 1, т. 2, б. "г" от ДР на Закона за администрацията. След като такава правомощие не е разписано нормативно, то не може да бъде упражнявано при условията на оперативна самостоятелност от административния орган по аргумент от чл. 4, ал. 1 от АПК. Исканата информация не е обществена, и по своята същност представлява правна консултация, същата не би дала възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на МТСП, тъй като въпросът е извън сферата му на действие като орган на изпълнителната власт. За да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект, като информацията трябва да е свързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел. / Виж Р № 153 ОТ 07.01.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 13778/2018 Г., V ОТД. НА ВАС, Р № 3248 от 6.03.2019 по адм д 6688/ 2017 на ВАС и др./ Въпросната информация не би спомогнала гражданите да си съставят собствено мнение относно осъществяването на законово регламентираната дейност на МТСП. Гарантираното от Конституцията на Република България и от ЗДОИ право на достъп до обществена информация се ограничава до вече създадени и съществуващи документи на съответни материални носители, като в производството по ЗДОИ не възниква задължение за административния орган да изготвя нова информация чрез допълнително аналитично обработване, тълкуване на действащото законодателство, становища за необходимост от законодателни промени или отговори на специално поставени въпроси, за да удовлетвори заявления за достъп до информация. Даването на отговор по така формулирания в случая въпрос би представлявало едно мнение, тълкуващо нормативна уредба, без същото да има някакъв правен ефект. Формулираните въпроси са относими към конкретна Етажна собственост свързани с участие в проверка на касата, като обществените отношения свързани с участието на съсобствениците в управлението на Етажната собственост се уредени в специалния ЗУЕС, и именно в него жалбоподателят може да търси отговор на поставените въпроси, а не по реда на ЗДОИ.

Досежно т.2 от заявлението: „Предвид факта, че се навършва една година от последната проверка на касата на ЕС, разполага ли МТСП с административен капацитет да участва в предстоящата проверка на касата на ЕС на [улица] С. ?“, съдът в настоящия състав счита, че в този случай се търси информация за хипотетичното поведение, респ. относно евентуално дължимото от служителите на МТСП поведение. ЗДОИ касае съществуваща обществена информация, налична в съответния орган. Законът урежда свободен достъп до информацията, което предполага да е била създадена към датата на заявлението, т.е. да е материализирана външно, обективизирана по начин, който да позволява достъп до нея. Не попада в обхвата на ЗДОИ отговорът на въпрос № 2 от заявлението, доколкото се касае за бъдещо фактическо действие. Намерението за бъдещи действия, необективирани в изрични актове не попада в обхвата на ЗДОИ. Намеренията за бъдещи действия са мисловен процес, не обективира външно обществена информация, до която е възможно да бъде предоставен достъп по предвидените начини в закона - за запознаване, на хартиен или магнитен носител на информация. Външно е възможно да се обективира и предостави достъп до писмени изявления, справки и други документи в писмен вид - предвид

формите на достъп до обществена информация, предвидени изчерпателно по чл. 26, ал. 1 ЗДОИ. В допълнение и тук важи казаното по-горе, че търсената с т.2 от заявлението информация не е обществена. Формулираното в т.2 с по-висока степен на вероятност може да бъде тълкувано в смисъл, че жалбоподателят цели да предизвикат конкретни действия на администрацията, а не че желае да получи съществуваща и налична информация.

С оглед горното, исканата информация не е обществена, извън приложното поле на ЗДОИ /арг чл. 2 ал.1 от ЗДОИ/, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли. След като исканата информация не е обществена, то неотнормими са и доводите на жалбоподателя за надделяващ обществен интерес. /арг от чл. 13 ал.4 от ЗДОИ/ Доколкото поисканата от оспорвания информация няма характер на обществена такава, не е била налице необходимост за обсъждане на обстоятелствата, визирани в чл. 37 ал.1 ЗДОИ. Посочената разпоредба се намира в Глава трета.

Процедура за предоставяне на достъп до обществена информация, раздел III "Отказ за предоставяне на достъп до обществена информация" на ЗДОИ и от съдържанието ѝ, както и от систематичното ѝ място в нормативния акт, следва извода, че същата е приложима само в случаите, когато се касае за обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Доколкото поисканата от оспорвания информация няма характер на обществена такава, същата не подлежи на предоставяне по реда на ЗДОИ, независимо от наличието или липсата на предпоставките на чл. 37, от ЗДОИ. В случая, не следва да се извършва преценка за наличието на надделяващ обществен интерес, тъй като търсената информация не е обществена и наличието на какъвто и да е обществен интерес не може да обоснове предоставянето на достъп до този вид данни.

Търсената информация не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, дори към нея да е проявен определен интерес от трети лица, защото за законодателят тя не представлява такава свързана с обществения живот в страната, която да дава възможност на гражданите да си съставят свое мнение относно дейността на МТСП. ЗДОИ не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи. Във връзка с твърденията на жалбоподателя, че Народното събрание и МВнР, съсобственици в същата етажна собственост, били предоставили идентична по същество информация по негови заявления, то мотивите на тези два органа да предоставят идентична по същество информация не обвързват съда при преценка законосъобразността на процесния отказ.

Предвид изложеното съдът приема, че не са налице основания за отмяна на оспорения отказ, тъй като същият е правилен и законосъобразен, поради което и следва да бъде потвърден, съответно жалбата следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски.

Въпреки този изход на спора, на ответната страна също не се дължат разноски, тъй като не е претендирала такива.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на О. И. Ч. срещу Отговор с изх. № АУ-2-310 от 20.11.2025 г. на Главен секретар на Министерството на труда и социалната политика.

Решението е окончателно.